

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kruno temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 krun, za pol leta 4 kruno, za četrta leta 2 kruni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Slovinci okolice celjske, pozor pred nemško požrešnostjo!

Lisjak zna svoje resnične namene zakrivati, tako tudi celjska nemška stranka. Pred nekaj časom je bilo čitati v celjskem nemškem lističu besen članek zoper opata Ogradija, ker je prodal Slovincem neko zemljišče, ki niti ne leži v nemškem Celju, ampak v slovenski celjski okolici. Da so bili vzroki nemške jeze čisto drugačni nego je bilo čitati v „Deutsche Wacht“ in v „Tagespost“, o tem sicer ne dvomi noben otrok, toda prebivalce slovenske okolice celjske opozarjamo danes z vso resnostjo, da so vzroki bili še mnogo nevarnejši, nego so menili slovenski listi. Pravi vzrok tiči v tem, da se je zgodilo z nakupom zemljišča nekaj, kar se ne strinja z nemškim črtežem, raztrgati lepo občino okolice celjske ter najvažnejši del te občine združiti z mestom in seveda ponemčiti. Zato pozivljamo vse misleče moža slovenske okolice celjske, naj gredo takoj na delo, da se prepreči namen celjskih nemčurjev, ki bi občino okolice celjske v gospodarskem oziru spravil v neizmerno nesrečo.

Občina okolice celjske je tako obsežna, kakor malokatera občina na Štajarskem in vendar skrbi za blagor vseh občanov tako izvrstno kakor malokatera občina, to pa še le od onega časa, odkar se je Slovincem posrečilo to lepo občino iztrgati iz nemških krempljev. Da občanom ni treba plačati za obilne stroške previsokega davka, k temu pripomorejo v občini ležeče drž. tovarne-cinkarne, ki plačujejo velik del občinskih doklad. Ker je to že mnogo desetletij tako, živeli so se vsi prebivalci občine v misel, da je ta dobrota nekaka trdno utemeljena pra-

vica občine nasproti državi. Če bi kdo hotel občini to iz davnosti podedovano pravico kratiti, proti temu bi se moralo prebivalstvo cele občine kakor eden mož krepko v bran postaviti. Če bi tega ne storili sedanjí prebivalci občine utegnili bi za večne čase pabniti občino v gospodarsko pogubo, kajti če bi cinkarne ne spadale več k celjski okolici in če bi ne plačevale več tamkaj občinskega davka, narasli bi davki posameznih občanov tako grozno visoko, da bi jih ne mogli več plačevati in bi marsikateri kmet prišel zato na beraško palico. Otroci in otroci otroci bi preklinjali sedanje okoličane celjske, če bi se ne postavili pravočasno takemu roparskemu napadu na blagor občanov krepko v bran.

Ta velika nevarnost je pa zelo blizu. Celjski nemškutarji stegujejo svoje grabežljive roke po najlepšem in najbogatejšem delu celjske okolice. Vsakomur je znano, da so celjski Nemci zabredli s svojo Slovincem sovražno politiko v velike stiske v gospodarskem oziru. Za vse, kar je Slovincem sovražnega, trosijo denar po nepotrebnem, za „Südmarko“, za „Studentenheim“ in za pijačo celjskim barabam, da tolovajsko ne padajo mirne Slovence itd. Zdaj hočejo zidati še protestantovsko cerkev in so poklicali že pastora iz Nemčije, akoravno imajo še samo 15.000 gl. denarja za protestantovske namene. Seveda bi zategadel, da lahko še izdatnejše pospešujejo Slovincem sovražno politiko, radi Celjani zlahka prišli do kakih nezasluzenih dohodkov. In to bi se jim izvrstno posrečilo, ako bi mogli okolici celjski odtrgati oni kos, ki največ prinaša, namreč oni del Gaberja, kjer so tudi državne cinkarne. Že dolgo kujejo celjski Nemci ta lisjaski načrt, ki bi bil največja nesreča za celjsko okolico. Postavili so v okolici celjski že davno svoj „Studentenheim“, ker z gotovostjo računajo, da

bode oni del okolice, kjer ta nepotrební „Studentenheim“ stoji, kmalu okolici odtrgan in priklopljen mestu Baš zato, ker mislijo, da je ta del okolice že gotovo njihov, kričali so pred kratkim tako besno, ker je celjski opat prodal tamkaj ležeče zemljišče celjskim Slovincem. Da so že skoro gotovi svoje zmage, sledi iz tega, da se je novi celjski župan Rakusch ob zapriseženju nasproti samemu okrajnemu glavarju predrznil izreči načrt Celjanov z besedami: „Že dolgo se bavimo z mislijo, celjsko mesto razširiti“, kar pomeni seveda ravno toliko kakor celjsko okolico pripraviti na beraško palico.

Okoličani celjski, v vaših rokah je shranjena sreča ali nesreča vas in vaših otrok in vse okolice celjske. Deželni zbor štajarski bi gotovo ustregel tu navedeni želji Celjanov ravno tako, kakor je dovolil raztrgati doslej že najimovitejše slovenske občine slatinsko in vuzeniško. Celjskim Nemcem ni treba nič drugega nego vaše malomarnosti. Že zdaj na tihem delujejo na to, da podkupijo za bližajoče se občinske volitve v okolici celjski kar največ brezznačajnejšev, ki bi v občinski odbor volili nemčurje, kateri bi bili pripravljeni izdati koristi svojih sosedov požrešnosti celjskih luterancev. Ako se takoj ne vzdramite in ne ustavite temu nevarnemu rovanju nemških privandrancev, potem bo prepozno, potem sami sebe in morda vso občino izročite morebiti za zmiraj največji nesreči zlasti v gospodarstvu nem oziru v korist nečednim nemškonarodnim namenom celjske nemške stranke.

Na delo torej brez odlašanja! Prigovarjajte že sedaj vsem svojim sosedom, da naj se pridno pripravljajo na volitve, ki bodo morebiti že v kratkem razpisane. Idite od hiše do hiše, od moža do moža in razjasnite jim, da bi bil najgrši Efijslt in najhujši Judež Iškarijot vsak ob-

LISTEK.

Dve črtici iz Opave.

Naslednji dve črtici je prinesel češki tednik „Čas“. Mi jih prinašamo v prestavi iz dveh razlogov: prvič, ker so razmere v Opavi, kjer se vrši narodnostni boj med Čehi in Nemci, jako podobne našim celjskim razmeram, drugič pa, da postavimo preprosto češko ženico v zgled okoličanskim slovenskim materam.

I.

Za časa hudega protičeškega boja pri zadnjih občinskih volitvah v Katerinkah (okolica opavska) je imela mestna uprava opavska povsod svoje ogledube, koji so poročali gospodi na opavskem magistratu vestno vse, kar se je med češkim ljudstvom govorilo proti opavskim Nemcem, zlasti pa grajanje znanega ukaza prodajal kam na opavskem trgu, da ne smejo več prodajati na opavskem trgu svoje zelenjave, če nočejo voliti z Nemci.

Mnogo žena se je podvrglo temu ukazu. Neka uboga češka vdova pa se ni pokorila, temuč je volila po svojem prepričanju s Čehi. Kljub temu je na svojem starem prostoru na opavskem trgu prodajala svoje stvari dalje po

češko, čeprav je vedela, da češka govorica v Opavi nemškim mestnim gospodom povzroča slabosti in živčne bolezni.

Nekega dne se je postavil pred njen koš eden znanih vohunov nemških ter jo vprašal:

„Kako si upate tukaj prodajati?“

„Kako? Ker je danes tržni dan, ker vedno tukaj prodajam. Od svojega prostora plačujem občini, — in se tako pošteno živim.“

„Ali pa ne veste, da je vsem češkim prodajalkam iz Katerink prepovedano tukaj prodajati?“

„Slišala sem pač to, toda drugače ne morem, ako hočem svojim otročičem zaslužiti kos kruha. Sicer pa, kaj mi imate tu ukazovati? Kdo vas je semkaj poslal?“

„Vi vendar uvidite, da vas mestna občina ne bode tukaj trpela! Pri volitvah ste Nemce žalili, a sedaj se drznete proti njih prepovedi tukaj prodajati!“

„Nikogar nisem žalila; a da ne bi smela pošteno se živiti, tega mi ne bo nihče prepovedal. Le kar poberite se, odkoder ste prišli, in ne nadlegujte mirnih ljudi!“ To je glasno vpila ženica na vohuna, tako da je vse nanj gledalo in se mu smejala, ko je vse nanj gledalo in jo odkuril, odkoder je prišel.

Čez par dni je bila ženica klicana na mestni občinski urad Brez strahu je vstopila.

„Poklicani ste“ ji reče neki gospod, „ker si upate ravnati proti občinski prepovedi ter prodajate še vedno, čeprav vam je to prepovedano, zato ker ste pri zadnjih volitvah zoper nas delali in ruvali.“

„Prosim gospodje, kdor je trdil, da sem zoper vas delala in rovala, naj bo tudi semkaj klican, da mi to v obraz pove, če more dokazati! Na trgu pa prodajam, ne da bi koga žalila ali zoper koga rovala, ampak da bi svojim otrokom kruh prislužila. Jaz sem revna vdova in se hočem pošteno preživiti. Na trgu pa menda nisem nikomur na poti! Ali naj grem s svojimi otroci prosjačit ali krast?“

Gospodje so se pogledovali drug drugega, nekaj po nemško zagodrnjali, nato pa je rekel eden izmed njih:

„Če že hočete torej na vsak način v Opavi prodajati, zakaj ne govorite vsaj na trgu nemški? Opava je nemško mesto!“

„Prosim, gospodje, tega ne morem, ker nemški ne znam! Moj pokojni mož je bil iz Kilešovca, moj oče je bil Čeh, a mati moja Moravanka. Kje naj bi se bila naučila nemški? Sicer bi se pa bila tudi nemščine naučila, če bi jo bila rabila. Ali doslej sem vedno dobro brez nemščine živela. Na trgu prodam vedno dosti brez nemške besede. Gospe in gospodične gle dajo le na dobro in lepo zelenjavo. — A zadnjič

dan, ki se ne bi udeležil prihodnjih volitev in ki bi ne volil takih mož, kateri bodo brez strahu delovali za korist lastne občine, mož, ki se ne bodo bali tudi nasproti odločilnim krogom južnaško in neustrašeno braniti pravice svojih soobčanov. Ne gre se samo za to, da Slovenci pri prihodnjih volitvah zmagajo, gre se za to, da se prihodnjih volitev polnoštevilno udeležijo vsi občani, ki imajo volilno pravico, in da enoglasno volijo za odbornike same slovenske može. Ves slovenski narod zaupno gleda na prebivalce celjske okolice z ozirom na prihodnje volitve. Izkažite se može, in vse nemške lisjaške nakane bodo sramotno odbite, sreča okolice celjske pa za dolgo vrsto let zagotovljena.

Vojaška predloga.

Državni zbor bo v najkrajšem času imel priliko sklepati o novi vojaški predlogi. Že lani pred začasnim zaključkom državnega zbora je bilo mnogo govorjenja o tej predlogi, posebno iz Ogrskega so prihajala danzadnevom poročila, da ogrski državni zbor nikakor ni naklonjen želji vojaških krogov, da se poviša število vojaških novincev in da ni nikakor pričakovati, da bi se predloga sprejela. V našem državnem zboru se veda ni bilo niti pomisliti, da bi se razpravljalo o tej zadevi, in vladni krogi so le namigavali, da žele nekake izpremembe, z jasnimi predlogi niso stopili na dan. Drugače pa je sedaj, ko so vojaški nabori že pred vrati, in mora vlada hočeš, nočeš, moraš predložiti državnemu zboru svojo zahtevo o krvnem davku. Oglejmo si nekoliko to zahtevo.

Do letošnjega leta je zahtevala vojaška oblast okoli 103.000 novincev od obeh državnih polovic, Avstrija je pa še posebej dajala okrog 10.000 novincev za domobranstvo in pa za štiri tirolske lovske polke, torej vseh skupaj okrog 123 do 125 tisoč novincev. Drugače pa letos. Kakor smo že pred Božičem večkrat poročali, ima vojaška oblast namen razširiti nekatere vojaške stroke, posebno topništvo, in govorilo se je tudi o uvedanju splošne dveletne vojaške službe. Kakor povdarjajo vojaški krogi, hočejo tudi pri pešcih popolniti posamezne stotnije na stalnih 120 mož. Zato je treba več novincev, in ta povišek znaša okroglih 26 tisoč. Pa to še ni dovolj. Razun teh, k stalni armadi naravnost potrjenih novincev zahtevajo še, da se uvrsti tudi še 6000 nadomestnih rezervistov v stalno armado, in sicer na naši strani 3435 na ogrski pa 2656.

S poklicanjem nadomestnih rezervistov v stalno armado hoče vlada nekako pokriti svojo večjo zahtevo krvnega davka, ali končno je vendarle isto, ako zahteva, da se onih 6000 nadomestnikov uvrsti med stalno armado, ali pa, da se število novincev za stalno armado poviša za celih 32 tisoč. Opravičuje pa vlada uvrstitev na-

domestnikov v stalno armado s pretvezo, da se s tem sicer poveča število vojaških novincev, ki so odločeni za izvežanje v vojaški službi, nadomestni rezervisti ne morejo toliko izvežati, da bi v slučaju vojske mogli izvrševati svojo dolžnost. To bi se sicer nekako moglo pripustiti pri topništvu, nikakor pa ne pri peštvu, kajti pešec se tekom osmih tednov že toliko izuri v svojem orožju da je takoj uporaben v resnem slučaju, posebno še zato, ker mora vsako drugo leto k velikim vajam, pri katerih izpopolni svoje znanje. Drugače je pri topništvu, pri katerem se nadomestni rezervisti v resnici ne izuče tekom svoje prezentne službe toliko, da bi bili takoj uporabni v slučaju vojske, in tudi pri trinajst-dnevnih vajah ne priuče toliko, da bi mogli nadomestovati moštvo, ki služi tri leta pri stalni armadi. Onih 6000 nadomestnih rezervistov bo torej odločenih za topništvo, katero hočejo „izboljšati“ in razširiti.

Nekaj dobrega bomo morebiti vendarle imeli od povečanja števila vojaških novincev, in to je, da bo vojaški oblasti mogoče odpušiti večje število moštva za po dveletni službi domov, kakor pa dosedaj. Govorilo se je seveda tudi, da se morda uvede dveletna služba, oziroma pri mornarici triletna. Vojaški krogi se naravnost protivijo temu in zato navajajo več razlogov, posebno pa dokazujejo s številkami, da bi se radi uvedanja dveletne prezentne službe moralo število novincev za stalno armado vsako leto povišati na okroglih 150.000. Dosedaj se je potrebovalo vsako leto do 250.000 novincev, katerih je bilo kolu 100.000 odločenih za stalno armado, druga polovica pa za nadomestno rezervno, oziroma 10.000 za avstrijsko, 12.000 za ogrsko deželnoobrambo in ostanek za tirolske strelce. Stalna armada šteje sedaj, v miru, okroglih 300.000 mož, in da ostane to število tudi tedaj isto, ako bi se uvedla dveletna služba, bi morala zahtevati vojaška oblast 50.000 novincev več za stalno armado, kakor pa dosedaj, in teh 50.000 bi najbrž vzela nadomestni rezervi, torej onim, ki so dosedaj z osem tedensko službo zadostili vojaški dolžnosti. Vsa razlika dve in triletne službe obstoji torej v tem, da bi za onih 100.000 mož, ki bi prišli po dveletni službi na dopust, moralo služiti drugih 50.000 dve leti. Za posameznega bi bilo morda pri tem že še kaj dobička, ali v celoti pa se ne izpremeni čisto nič. Ako računamo tvorno silo, nam ostane isti rezultat, ako služi 100.000 mož tri leta ali pa 150.000 dve leti.

Najtežavnejša stvar pri vsem tem pa ostane povišanje vojaških troškov, kateri bi vsled pomnoženja moštva zrastle za celih 110 milijonov. Dveletna služba bi bila torej tudi precej draga. Sicer je pa cela stvar še v povojih in gotovega se še ne more nič reči, kajti državni zbor ne kaže nič kaj posebnega veselja za resno delo, in morda bo ravno vojaška predloga dala tej ali

oni stranki povod, da se bodo ponovili lanski dogodki. Vlada si potem pač zna pomagati, da dobi svoje potrebe, ali večje izpremembe bi pa najbrž ne izvedla.

Hrvaška politična sloga.

Strankarstvo ni le slovenska slabost, temuč je, žal, doma pri vseh Slovanih. Zato pravi pri slovicah: Kjer sta dva Slovana, so tri stranke. Bodisi pa, da se naravna potreba strank še tako dokazuje in opravičuje, vendar ni treznega politika, posebno ako je politika res iz čistega rodoljubja da bi iz vsega srca ne obžaloval strankarstva, od katerega imajo koristi le naši sovragi. Sej pa tudi nihče bolj ne podpihuje strankarskih preprirov kakor sovražniki Slovanov. To je tako v Avstriji, kjer se vsele narodne nesloge Nemci in Italijani, ravnotako pa je tudi v onostranski polovici, kjer se Madjari in madjarini ničesar bolj ne boje, kakor da bi se hrvaške stranke zedinile.

In nekaj takega se baš sedaj pripravlja na Hrvaškem. Hrvaške opozicijske stranke so namreč končno le prišle do prepričanja, da imajo istega skupnega sovražnika, proti kateremu izda le skupno siožno postopanje. V opoziciji proti vladi in njenemu protinarodnemu sistemu pa morajo po naravnem zakonu stati vse hrvaške stranke, ki imajo narodni program, bodisi da so „obzoraši“, „domovinaši“ ali pripadniki „čiste stranke prava“. Prvih je glasilo „Obzor“, drugih „Hrvat-ska“ (poprej „Hrvatska Domovina“), a zadnjih „Hrvatsko Pravo“ z voditeljem dr. Frankom. Razun teh so nastopili zadnji čas mladi politiki, ki so si stavili v program realno delo za narod, vsled česar se imenujejo tudi „realistična mladina“. Njih glasilo je „Hrvatska Misao“, a v njihovem krogu se zbirajo večinoma visokošolci, ki so takoj v začetku svojega delovanja že dosegli lepe uspehe ter si stekli splošno zaupanje kmečkega prebivalstva s tem, da so začeli po vseh kmečkih občinah ustanavljati ljudske knjižnice ter bodrilo prosti narod za njegove narodne ideale.

Dasi se tedaj ne more odrekati tem hrvaškim strankam narodnega načela, vendar je vsak hrvaški rodoljub s strahom zrl, kam dovede celokupnost Hrvatov, ako se bodo vedno ponavljale nove stranke. Zato pa so res idealni rodoljubi opetovano poskušali, vse te stranke zediniti vsaj glede najvažnejših točk edinstvenega narodnega programa. Taki poskusi so bili leta 1894, 1897 in 1902, ko se je sklenila takozvana fuzija opozicijskih strank. Vsi ti poskusi pa so bili le platonične vrednosti ter so stranke v odločilnih trenutkih zopet hodile svojo pot. Vsaka je potem drugo dolžila verolomstva ter opravičevala svoje postopanje.

Saj imamo Slovenci o tem dovolj jasn dokaz doma. Tudi naši slovenski stranki na

pride k meni, — oprostite, da se tako izrazim neko človeče, in mi prepove dalje prodajati ter mi grozi. Kdo je že kaj takega slišal? To je pač grdo! Vsaj to ni nič prijetnega, če se mora po zimi in v najhujšem mrazu tam zunaj presedati. Človek se trese mraza in strahu, kaj otroci doma delajo. — To ni lahek kruh. Ko bi gospodje to poskusili!

„No, le ne govorite toliko“, je rekel neki gospod in je odšel v sosednjo sobo, potem ko se je z drugimi nekaj pogovoril. Čez nekaj časa je prišel nazaj ter rekel: „No, že se smete dalje prodajati.“

Na to je vrla ženica odšla.

II.

Znano je, kako neradi vidijo Nemci češke šole v Opavi, a ravno tako neradi vidijo tudi češke učence. Po opavskih ulicah vedno napa dajo nemški učenci, ki so po navadi v večini, češke učence in celo češke deklice. To se godi dannadan; zato si nihče glave ne beli, saj se povsod paglavci radi pretepajo. A vendar je to važna obenem pa žalostna prikazen, katera ne more biti Čehom, zlasti če se opazuje nemško posirovelost, s katero si upajo nemški fantiči slabotnega hromega češkega dečka napasti — s pavkami, „du böhmischer Krüppel“ (češka krevlja) in ga tako preteptati, da ves višnjev

komaj domu prileze. Drugič zopet priteče domov ves zasopel in pove, da ga je nemški učenec, imenom Gebauer, z nekim drugim učencem vred preganjal od šole do Katerink ter ga vso pot od zadaj v hrbet butal.

„Dobro, tedaj ga bomo enkrat počakali na ulici, in ti mi poveš, kateri je. Potem se bom že jaz z njim pomenila“, tako je tolažila mati ubogega otroka. Priložnost se je kmalu našla, in sinek je pokazal materi: „Mamica, glejte, to je Gebauer!“

Mati je videla dva fantiča sicer snažne zunanosti ali podivjanih obrazov.

Tresla sem se od razburjenosti in srce mi je začelo močneje biti, — tako je pripovedovala pozneje sama. Ni mi dalo mirno govoriti, a vendar sem se premagala in vprašala: „Ti, Gebauer, zakaj ne pustiš našega fanta na ulici pri miru, kadar gre iz šole, zakaj ga biješ? Ali ti je storil kaj hudega?“

Fantič me je pogledal in predrzno odgovoril:

„Zakaj pa pošiljate svoje otroke v češko šolo?“

„Ti, fante, o tem presneto malo razumeš; zapomni si: nemške šole so za Nemce, za Čehe so pa češke, in v te pošiljamo Čehi svoje otroke, ker bi v nemških ničesar ne razumeli.“

Nemško fanté na to: „Ni res, v nemških šolah se uče mnógo več.“

„Kdor je priden, se nauči povsod dobro, češki otroci se pa v češki šoli največ nauče. Jaz bi se pač bala, svoje otroke pošiljati v nemško šolo, ker bi se od vas naučili le psevati in pretepati se. Tega nočem pri svojih otrocih dočakati. Dosléj so se vedno dostojno vedli in se niso z nikomur pretepali.“

Nemški Gebauer se je odrezal: „Ker so neumni!“

„Se pač motiš, fantič, kdor je pameten, se ne ruje in ne pretepa.“

„O ne, če je pameten, naj vrne, če ga kdo udari!“

„Stori, kar hočeš, če te drugi tepo, samo to si zapomni, da nimaš pretepati mojega otroka, sicer pojdem drugič k tvojemu učitelju in mu vse povem.“

„No, le pojdite! Greste precej lahko. Če me zatožite, — mislite-li, da mi bo učitelj kaj storil? Vrata bo odprl in vas vun pognal.“

Ostrmela sem in obmolnila. Konec debate. Fanta sta si začela nekaj šepetati. Na to mi reče drugi: „Čujte, Gebauer je rekel, da ga pišite v...“ Tako govoré učenci nemških šol. S tem je mati končala svojo povest.

Kranjskem sta pred leti sklepali tak kompromis, ki pa se je, žal, razbil ob samoljubni priliki.

Zadnje krivice, ki so se zgodile hrvaškemu narodu pri obnovitvi nagodbe z Ogrsko pa so z nova opozorile hrvaške opozicijske stranke, kako nujno potrebno bi bilo pri takih priikah složno postopanje. Zato se je storil zadnji poskus. Na dan 29. januarja t. l. so sklicane vse hrvaške opozicijske stranke, da se dogovore, na kateri podlagi bi bilo mogoče doseči med njimi slogo in enotni narodni program. Kako dalekosežnega pomena bi znala postati ta akcija, spoznala je najprej vladna ali madjarska stranka, ki ves čas, odkar se je sprožila ta misel, bljuva ogenj in žveplo v svojem glasilu „Agrar Zeitung“ ter smeši namero združitve. To bi morala povedati tudi onim strankinim članom, ki pričakujejo pomembni shod z dvojbenimi nazori, da so na edino pravi poti v blagor hrvaškega naroda.

Pripravljeni odbor je določil, da se pred tožijo sestanku sledeče resolucije:

1. Bivša stranka prava in bivša narodna neodvisna stranka, združene dne 15. prosinca t. l. v edinstveno stranko pod začasnim imenom „Hrvatska opozicija“, se bodeta imenovali od danes naprej „Hrvatska stranka prava“.

2. Hrvatska stranka prava ostane zvesta državnopravnemu programu, ki sta ga bivša stranka prava in bivša narodna neodvisna stranka dogovorili leta 1884, in ki sta si ga obe fuzionirani stranki prisvojili na sestanku 15. prosinca 1902.

3. Za svojo glavno in neizogibno nalogo smatra hrvaška stranka prava: reformo današnjega volilnega reda, nadalje spremembo današnje finančne nagodbe z Ogrsko in to tako, da dobi Hrvatska svojo popolno finančno samostojnost, potem varstvo kmečkega posestva, obrtnega in delavskega stanu in podobne svobode; končno popolno svobodo tiska in združništva.

4. Hrvatska stranka prava je nova stranka, ki se prav nič ne veže na strankarske simpatije in antipatije t. j. na strankarske tradicije bodisi bivše stranke prava, bodisi neodvisne narodne stranke, ter se bo prizadevala z vsemi ustavnimi sredstvi, da se glavna misel omenjene programa vselej in povsod izvršuje.

Hrvaški narod nam je najbližji bratski narod, katerega blagor in gorje nam mora biti vedno pri srcu, zato se tudi te najnovejše akcije odkrito veselimo ter želimo najboljšega uspeha, saj bo ta uspeh morda tudi pri nas sčasoma odprl oči razdvojenim.

Celjske in štajarske novice.

(Celjski opat in nemško časopisje.) V zadnjem času se celokupno štajarsko nemško časopisje z nekako trdovratnostjo zaletava v celjskega opata radi stvari, ki je pravzaprav tako malenkostna, da je škoda črniti in papirja za ta boj. Čudno se nam pa le zdi, da Nemci zahtevajo nekaki „Feingefühl“ ravno od onega g. opata, do katerega dosedaj sami še niso nikdar pokazali svojega lastnega „Feingefühla“, kajti odkar je g. Ogradi opat v Celju, mu Nemci še niso privoščili lepe besedice, pač pa toliko psovk, da malokomu toliko. Nam se pač zdi, da se gre Nemcem za nekaj drugega pri celi stvari, kakor pa za g. opata in Maksimilijanovo pokopališče. Kolikor se spominjamo, se je svoj čas celo protežiralo z nemške strani neki predlog v celjskem okrajnem zastopu, da bi se oni svet nakupil za stavbo okoliške ljudske šole in da je le neka postranska stvar bila povod, da se je predlog zavrgel. Sedaj pa, ko je pokopališče prišlo v privatne slovenske roke, pa toliko vika in krika. Ej, ne gre se ne za „Feingefühl“ g. opata Ogradija, ampak za vse kaj drugega in mi vemo prav dobro zakaj, četudi ne povemo. Prepričani smo pa tudi, da g. opat ne bo vsled „vahtarčih“ izbruhov izgubil niti trohice časti in spoštovanja med ljudmi, ki imajo zdrave možgane v glavi in vsled tega ne trobijo v „vahtarčni“ rog.

(Plesni venček slovenskih trgovskih uslužbencev.) Da se izognemo vedno večjemu povpraševanju po natančnejših podatkih glede plesnega venčka, ki ga prirede naši slovenski trgovski uslužbenci letos prvič, priobčujemo vabilo,

katero bo gotovo vsem radovednim povpraševalkam in povpraševalcem popolnoma zadostovalo. Vabilo se glasi tako-le: Slovenski trgovski uslužbenci v Celju prirede pod pokroviteljstvom gosp. Petra Majdiča v korist „Dijaškemu domu“ v nedeljo, dne 8. svečana 1903, v veliki dvorani „Narodnega doma“ prvi trgovski plesni venček. Začetek točno ob 8. uri. Vstopnina za osebo 2 K, za obitelj 5 K. K plesu svira polnočstevilna celjska narodna godba. Vstop je dovoljen samo vablencem (na kar posebno opozarjamo s pri stavkom, da naj se vsak, kdor se želi udeležiti plesnega venčka, pa ni dobil vabila, obrne na Hribarjevo trgovino v Celju in vabilo se mu bo poslalo). Toaleta promenadna.

(Pri belem konjičku.) V nedeljo, dne 1. svečana t. l. priredi „Celjsko pevsko društvo“ šaljivo igro v treh dejanjih „Pri belem konjičku“. Igra se vrši na Bledu. Vsebinska je nekako takšna-le: Dr. Kovač, mnogoletni gost „Belega konjička“, si je naročil sobo za tekočo sezono. Gostilničarka, mlada vdova Meta, mu jo rezervira, ali med tem časom pride na Bled ljubljanski veletržec Bucek s svojo sestro Amalijo in hčerko Tilko. Bucek je imel dolgoletno pravdo s trgovcem Jerino in je to pravdo izgubil, čemur je največ pomogel odvetnik dr. Kovač. Bucek pride k „Belemu konjičku“ in zahteva dve sobi. Prvi natakar Žan, ki ljubi gospo Meto in ve, da ona ljubi svojega gosta dr. Kovača, da Buceku Kovačevo sobo, da bi se tako iznebil tekmeca. Novi gosti se naselijo, ali med tem pride Kovač in zahteva svojo sobo. Bucek in Kovač se spoznata, in dolgoletna tožba je kriva, da nastane razpor. — Bucek pričakuje rekomandirano pismo od svojega nasprotnika Jerine, katero bi storilo konec dolgoletni pravdi — Jerinov sin Maks naj bi vzel Buckovo Tilko. Pismo pride, ali Bucek ga ne dobi brez legitimacije. V sili ga legitimira dr. Kovač. Na daljino občevanje je omogočeno. Maks, mlad stavec, pride in se takoj seznani z Minko, šušljajočo hčerko profesorja Koprivarja. Pozneje naleti na Tilko in Meto, katerih ne pozna, in jima pove huda razžaljenja v lice. Ko Bucek vidi, kakega zeta si je hotel izbrati, se premisli in da končno svojo hčerko dr. Kovaču, ki je že takoj, ko se je spoznal s Tilko, obljubil, da bo prvo tožbo proti njenemu očetu prav gotovo izgubil. Jerinov Maks dobi profesorjevo šušljajočo Minko, katera si svojega Maksa „ne more misliti brez pleše“. Končno se uda tudi Meta Žanovi veliki ljubezni, in igra se zvrši s tremi zarokami. — Blagajnica se odpre ob 6. uri. Vstopnice ima v predprodaji Hribarjeva trgovina. Vstopnina: od 1.—2. vrste 2 K; 3.—7. vrste 1 K 20 vin.; 8.—16. vrste 80 vin.; na balkonu 1 K; stojišča 60 vin.; dijaške in vojaške vstopnice 40 vin. Začetek točno ob 7. uri. Ko se vzdigne zagrinjalo, se zapro vходи v dvorano in na balkon.

(Delavsko podporno društvo v Celju.) Priredi svoj plesni venček jutri, v soboto, dne 31. t. m. v vseh prostorih gostilne gosp. Antona Koštomaja v Gaberjih pri Celju. K plesu svira oddelek narodne godbe. Vstopnina za ude 50 vin., za neude 1 K za osebo. Začetek ob 8. uri zvečer. Čisti dohodek je namenjen „Delavskemu domu“, zato se preplačila hvaležno sprejmejo. — Gotovo je znano vsakemu celjskemu Slovincu, kolikega pomena za narodno probujo je naše „Delavsko podporno društvo“, katero si je postavilo lepo nalogo, da povabi v svoj narodni krog delavstvo, kateremu z ene strani preti nemška povodenj, z druge pa socialistična agitacija. Dolžnost našega občinstva je, da podpira društvo v njegovi vsem stremljenju za ciljem, ki mu je pred očmi, in to mu stori najlažje, če podpira društvo z gmotnimi prispevki. Ker bo pa društvo le tedaj dobro uspevalo, ko bo imelo prostore, v katerih bo moglo združevati vse svoje somišljenike, je gotovo prav umestno, da si želi lastnega „Doma“. Plesni venček naj bi torej privabil čim največje število udeležencev v prijubljeno gostilno gosp. Koštomaja.

(Plesni venček celjske čitalnice) vspel je nad vse pričakovanje sijajno. Videti ta naš krasni mladi svet, kako srečno se je vrtil ob zvokih narodne godbe, nam je kipel srce navdušenja in veselja. Zbrano je bilo dne 25. t. m. v čitalniških prostorih v „Narodnem domu“ vse, kar šteje med narodno elito v Celju in okolici; pa

tudi iz oddaljenejših krajev prihiteli so nas poset mili gostje. Ko se je zaplesalo „kolo“ in je g. dr. Dačko pozval plesalke, naj se vstopijo v „venec dam“ ter se je zavrtel ta venec — pestra slika okusnih toalet, nežnih ličec in veselja plamečih oči, — vzkliknili smo radostno: „Ti cvet deklet — pomlad je spet“. Pomlad, ko se veselo razcvita neprisliljeno družabno življenje v našem Celju. In gledali smo tudi našo moško „zlato mladino“ ter videli, da ne pozna „blaziranosti“. To nam je utrdilo nado, da pride za časom cvetja čas žetve. S to mislijo smo se vračali od krasne veselice domov. Svitala se je jutranja zarja.

(Izzivanje pri sodišču.) „Vahtarica“ je pred kratkim z velikanskim veseljem denuncirala nekega uradnika celjskega okrajnega sodišča, ker je imel vžgalice Ciril in Metod-ove družbe v uradu slučajno pred seboj na mizi, ter nekako indirektno zahtevala, da se dotičnik stavi na odgovor, ker si upa — čujte in strmite! — slovenske, sicer pa svoje lastne vžgalice nositi seboj tudi v urad. Mi se ne brigamo zato, kake vžgalice rabi ta ali oni uradnik privatno, pač pa smatramo za predrzno, da se izpostavlja v kazenskem oddelku tukajšnjega c. kr. okrajnega sodišča Südmark-Sibice, ki so namenjene samo za prižiganje sveč pri zaslišanju prič in niso nikakor ne privatna last, in to ravno pred razpelom. Šibice se kakor nalašč izpostavlja na takem mestu, kjer jih mora vsak, ki se zasliši, takoj opaziti, in tudi ob takih dnevih, kedar se zaslišujejo sploh samo znane slovenske stranke. To je brezobzirno postopanje napram slovenskim strankam. Radovedni smo, kaj bi porekli Nemci, ko bi slovenski sodnik rabil v isti namen Ciril-Metodove vžgalice. Mislimo, da bi vodja imenovanega oddelka take nedostanke, ako bi hotel, lahko kratkim potom za vedno odpravil. Ako se bode pa to izzivanje še ponavljalo, bomo ukrenili čisto kaj drugega.

(Obsojena celjska nemčurska stranka molči.) Zadnjič smo poročali, da je bil obsojen dne 17. t. m. celjski Nemec Schmid, ker je pri zadnji deželnozborski volitvi zvišano dvakrat volil, in povdarjali smo, da je to storil, ker je bil zapeljan od agitatorja nemčurske stranke. Vsaka stranka, ki ima količkaj ponosa in moralne moči v sebi, bi se potrudila na vso moč dokazati, da je več ali manj nedolžna, ako bi se ji kaj tako sramotnega očitalo. Glasilo celjske nemčurske stranke pa molči, kajti Nemci so si kakor smo že zadnjič povdarjali, dobro v svesti, da so zakrivali sto in sto volilnih sleparstev enake vrste. Kako se neki počutijo celjski c. kr. uradniki v tem položaju? Ali jim je vse eno, ako ljudstvo ve, da se stranka, katero zlasti s slovenskim denarjem plačani uradniki najstrastneje podpirajo, mora posluževati v volilnem boju tako umazanih sredstev? Ali jih ne bode začelo biti sram gnjile stranke celjskih Wolfovcev?

(Celjski kazino v „zadnjih cugih“.) Že večkrat smo povdarjali, kako slaba prede celjskemu posilinemštvu. Danes navajamo za to nov dokaz. Pri zadnjem plesu v celjskem kazinu dne 24. t. m., je značala vsa udeležba ogromno število 6, reci in piši šest parov plesalcev in 30 godcev: torej za vsak par pet godcev. Kolik razloček, ako se s tem nazadovanjem primerja napredek Slovencev pri prireditvah v „Narodnem domu“. Zdi se nam, da se je celjskega nemštva polotila jetika, in jetka je menda do danes še vedno — neozdravljiva.

(Za prihodnje zasedanje celjskega porotnega sodišča) so bili izžrebani kot porotniki: Presker Josip, Gnamuš Franc, Zunder Feliks, Jelovšek Franc, Rotovnik Franc, Schmidhofer Josip, Maley Elvard, Prešiček Josip, Skoberne Jurij, dr. Kunst Anton, Rogina Ivan, Prešiček Karl, Saga Simon, Eller Anton, Kosem Josip, Kolenc Anton, Kunej Benjamin, Korže Martin, Pauer Konrad, Schober Ignac, Pillich Josip, Pačnik Josip, Leskošek Rok, Werdnigg Ivan, Klemen Ferdinand, Gabrič Adolf, Pungaršek Ivan, Omerzo Martin, Golob Andrej, Stimmiker Anton, Gottscher Ignac, Jagodič Karl, Wittenbach baron Ludovik, Lahornik Ivan in Wokau Vinko.

(Vojaški nabori) se letos vrše sledeče: Za mesto Celje 18. aprila, za okraj Celje izven mesta 30. in 31. marca, 1. in 2. aprila; za Mozirje 20. in

21. marca; za Šoštanj 20. in 21. aprila; za Vransko 23. in 24. marca; za Slov. Gradec 22. in 23. aprila; za Laško 26. 27. in 28. marca; za Sevnico 3. in 4. aprila; za Brežice 15. in 16. aprila; za Kozje 6. in 7. aprila; za Šmarje pri Jelšah 13. in 14. marca; za Rogatec 11. in 12. marca; za Konjice 16. 17. in 18. marca; za Slov. Bistrico 30. in 31. marca; za Maribor (okolico) 1. 2. 3. 4. in 6. aprila, za mesto pa 7. in 8. aprila; za Ptuj (okolico) 2. 3. 4. 5. in 6. marca, za mesto 7. marca; za Ormož 9. in 10. marca; za Št. Lenart v Slov. Goricih 14. in 15. aprila; za Marenberg 24. in 25. aprila; za Gor. Radgono 27. in 28. aprila; za Ljutomer 28. in 30. aprila; za Radgono 2. in 3. marca in v Cmureku 4. 5. in 6. marca

(Učiteljske vesti.) Nadučitelj v Ločah je imenovan g. Al. Majcen, def. učitelj pri Sv. Andreju v Slov. goricih šolskim voditeljem v Naraplah pri Ptuj je imenovan g. Anton Pesek, učitelj na Hajdini pri Ptuj kot učitelj pri Sv. Kunigundi je nameščen g. Ivan Kavčič, prov. učitelj pri Mar. Dev. v Polju. Dosedanja supletinja gđc. Barb. Supanek na Teharjih je imenovana za učiteljico ravnotam; gđc. Olga Mazi, supletinja v Artičah je imenovana za učiteljico ravnotam.

(Osebnosti.) Prof. na dež gimnaziji v Ptuj g. Iv. Brigola je premeščen na državno gimnazijo v Celovcu.

(Plesni venček) priredi prostovoljna požarna bramba v Žalcu v nedeljo 1. svečana t. l. v dvorani Hodnik. Vstopnina za osebo 1 K. Začetek ob 7. uri.

(Veselica) gasilnega društva v Št. Petru v Sav. dolini se vrši dne 8. svečana 1903 ob štirih popoldne v gostilni Žgank po domače Miheljak po nastopnem sporedu: 1. Pozdrav. 2. Govor o potrebi in koristi gasilnega društva. 3. Vpisovanje novih udov. 4. Srečolov. 5. Prosta zabava z godbo. Cisti dohodek je namenjen za nakup potrebnega orodja.

(Savinjska podružnica Slov. plan. društva) ima svoj redni občni zbor na Svečnico, dne 2. svečana na Ljubnem pri g. Petku ob 2. oziroma 3. uri popoldne. Ker je to društvo važno za našo planinsko Gornjo Sav. dolino, se vabijo vsi člani, kakor tudi prijatelji turisticke in lepega našega goratega kraja na občni zbor, kjer se hočemo razgovarjati, kaj je še treba ukreniti v povzdigo prometa tujcev in v povzdigo blagostanja prebivalstva.

(Kmetško društvo gornjegrajskega okraja) ima svojo odborovo sejo v nedeljo, dne 1. svečana t. l. ob 1. uri popoldne v Šmartnem za Dreto v prostorih g. Frana Remic. Dnevni red je sledeči: 1. Odobrenje računov za leto 1902. 2. Razni nasveti in predlogi. Gledé na to, da bode seja pomebna, se vabijo vsi gg. odborniki in njih namestniki, da se je udeležijo zagotovo.

(Šaleška čitalnica v Šoštanju) priredi dne 1. svečana t. l. zvečer četrto veselico v tej dobi in sicer koncert s petjem, tamburanjem, predstavo gledališke igre „Gluh mora biti“ in s plesom. Ker zboruje isti dan v Šoštanju „Šaleško učiteljsko društvo“ in se bode večina udov udeležila koncerta, pričakovati je, da bode ta veselica dobro obiskana. Ker je vendarle Šoštanj tisti kraj, ki skrbi za društveno življenje v Šaleški dolini, in se Šoštanjčani nikdar ne strašijo truda in stroškov; da njihove veselice nudijo obiskovalcem mnogo zabave, želeti bi pač bilo da se slavno občinstvo bolj zanima za njihovo, delovanje in to tudi dejanski pokaže s svojim prihodom!

(V Žičah) priredi dne 8. svečana domače bralno društvo zabavni večer z govori, petjem, deklamacijami, napolitansko godbo in plesom. Natančneje prihodnjič! Društveni odbor.

(Iz Ljutomer.) Znani lukovski Mavrin nam pošilja popravek na naše notico v prvi letošnji številki in zahteva z ozirom na § 19 tisk. zakona ponatis istega. Ravno z ozirom na § 19 tisk. zakona ne pričbimo Mavrinovega popravka, ker ne odgovarja isti določbam tega paragrafa. Z zadovoljstvom pa vzamemo na znanje, kar trdi Mavrin, da ni bil kot jermenarski učenec zaradi tatvine natiran in tudi ne-še sodno kaznovan. Častno za Mavrino je, da ni „Südmarkovec“, da ni od „Südmarke“ dobil

sojila, — seveda če je to res. — Mavrin pravi končno, da se ne pravda rad in da ne toži on svojega zeta, ampak zet njega. Gospod Mavrin, pa pravda je to menda vendar, če že vi tožite, ali če ste toženi. — Našega dopisnika prosimo, da nam da pojasnilo na ta Mavrinov dopis.

(Umrl je) 26. t. m. vrli narodnjak vuhredski g. Ivan Pahernik. Koliko je storil za Vuhred in okolico pokojni Pahernik v narodnem in gošpodarskem oziru kaže to, da je bil častni občan sedmih občin in častni član premnogih društev. Star je bil 58 let. N v m. p. l.

(Slovensko planinstvo.) Sekoja „Dravska dolina“ slov. plan. društva je sklenila na 1345 metrov visokem Žigotovem vrhu napraviti razgledni stolp. V lovski koči, katero gradi g. Pahernik na 1542 m visoki Veliki kapi, bo vsled prijaznosti g. Pahernika opravljena za slovenske turiste posebna turistovska soba.

(Bivši davčni praktikant) Gabrijel Majcen je ukradel trem gimnazijcem žepne ure. Djalil so ga pod ključ.

(Samomor.) Pretekle dni se je ustrelil v Mariboru J. Langthaler. Bil je na mestu mrtve.

(Iz Gradca.) Zabavni večer priredi izven akademična podružnica sv. Cirila in Metoda v Gradcu s prijaznim sodelovanjem tamburaškega zbora društva „Naprej“ v ponedeljek, dne 2. februarja 1903 v Steinfelder Bierhalle s sledečim sporedom: a) Koncert. 1. Brož: „Oj Hrvati, oj junaci“, tamb. zbor. 2. Füllekruss: „Pozdrav“, godba. 3. Zajc: „Nikola Zrinjski“, tamburaški zbor. 4. Wagner: „Marjetica“, solo g. dr. Zeininger z orkestrom. 5. Brož: „Milica“, tamb. zbor. 5. Labitzky: „Sanje“, na goslih g. J. Ringelmann in M. Schandler s spremljevanjem na glasovirju gđc. Symbschön. 7. Döpf: „Ljubica“, godba. b) Prosta zabava in ples Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 K za obitelj (4 osebe) 2 K, za dijake 60 v. Z ozirom na dobrodelni namen se preplačila hvaležno sprejemajo. Odbor.

(Na smrt na vešalih) je bil obsojen te dni pred graškimi porotniki čuvaj Jožef Cedenik, ker je umoril dne 2. novembra lanskega leta Terezo Gleichweit v Eggenbergu pri Gradcu. Sprva je bil tega umora obdolžen nesrečnice sin, ki je blazen, a pri zaslišanju se je Cedenik zagovoril, in dali so ga pod ključ. On dejanje priznava. Vedel se je pa pred sodiščem izvanredno. Dejal je: „Noben človek v Gradcu ni tako popularen kot jaz, ker sem umoril to starko. Jaz bi se bil že davno sam obesil, a želim, da se to bolj slovesno zgodi.“ Svoji sestri, ki je bila za pričo, je dejal: „Kaj ne, da sem že daleč prišel, a najbolj slaven bom, ko bom visel v zraku. Ponosen sem, da sem tako čaščen.“ Svoji ženi pa je rekel: „Ali si ponosna, da sem napredoval do roparskega morilca? Zdaj se je zgodila tvoja volja!“

Druge slovenske novice.

(„Ljubljanski Sokol“) je na izvanrednem občnem zboru izvolil za starost vnovič dr. Iv. Tavčarja, dr. V. Ravniharja pa za podstarost in dr. V. Murnika načelnikom. Odborniki so: Janko vitez Bleiweis, Bojan Drenik, Avgust Jagodic, Alojzij Novak, Pavel Skale, Oskar Terglov in dr. M. Zarnik.

(Splošno slov. žensko izobraževalno društvo v Ljubljani) je imelo v nedeljo svoj občni zbor. Iz poročila se razvidi, da je imelo društvo 128 rednih in 23 podpornih oziroma ustanovnih članic. Društvo samo ne poučuje nikogar, njega namen je le svojim članicam preskrbeti cenena sredstva, da se same poučujejo in si širijo obzorje. V to služijo v prvi vrsti društvena knjižnica in pa javna predavanja. Knjig je v knjižnici 288 slovenskih in 403 nemške, poleg teh pa je še raznih čeških, poljskih, hrvaških in ruskih knjig. Društvo je pristopilo po dunajski zvezi k svetovnemu ženskemu društvu, ki ima vsako tretje leto svoj svetovni kongres. Za predsednico društva je bila zopet izvoljena gospa dr. Tavčarjeva.

(Nov hotel v Ljubljani.) V hiši, kjer je bila dosedaj kavarna Pua v kolodvorski ulici, bo novi posestnik te hiše, g. Tomažič, priredil nov hotel z 42 sobami in prostornim restavracijskim vrtom. Kavarnar Pua se je že izselil.

(25 letnico svojega delovanja na odru) bo praznoval v Ljubljani dne 6. februarja t. l. gosp

Daniilo (Anton Cerar). V proslavo tega jubileja se njemu v korist uprizori narodna igra „Deseti brat“, v koji ima on svojo najboljšo ulogo.

(Strokovno društvo dimnikarskih pomočnikov) nameravajo ustanoviti socijalni demokratje na Kranjskem.

(Umrl je) v Ljubljani uradnik mestne hranilnice g. Evgen Sošnik iz Škofje Loke.

(Umrl je) v Spodnji Šiški pri Ljubljani grof Emanuel Lichtenberg

(Nagla smrt) V Radomlju pri Kamniku na Kranjskem je v tamošnji gostilni nagloma umrl graščak Viljem Pelikan.

(Železnica Železniki-Škofja Loka.) V Železnikih se je osnoval odbor, kateri ima nalogo, da napravi v kratkem enotirno železnico iz Železnikov v Škofjo Loko, katere se pa priklapi državni železnici. V kratkem razglasi odbor svoj projekt

(Strašna smrt) V Preserju na Gorenjskem je zadušil dim dve deklici-dvojčici, ker so se canje vnele pri peči, ko ni bilo nikogar v sobi.

(Schönerer v Beljaku) Schönerer je prišel 25. t. m. v Beljak in sklical tamkaj svoje somišljenike na javen shod. To bi sicer ne bilo čisto nič nenavadnega, ali vitez Juri ni računal z Wolfovimi pristaši, katerih je precejšnje število v Beljaku in Celovcu. Le-ti so mu pokvarili z obstrukcijo ves „špas“, in vladni zastopnik je razpustil shod, ne da bi bil Schönerer odprl svoja usta. Vitez razupitih hiš je klavrno zapustil mesto svojega poraza spremljan z navdušenimi klici „pfui“ in „Abzug Schönerer“.

(24 let star in 18 krat kaznovan.) Pretekle dni bil je pred celovskim sodiščem 27 letni hlapec iz Št. Pavla, Fr. Kriebnerig, osemnajstkrat kaznovan. Kral je, kjer je mogel, posebno pa pri revnih ljudeh, ki se niso mogli braniti ter jim je celo žugal. Sodišče mu je prisodilo štiri leta težke ječe s postji.

Dopisi.

Loka pri Zidanem mostu. Z ozirom na popravek v Vašem cenjenem listu z dne 13. januarja t. l. št. 4, v katerem sem bil od neke strani brez vsakega povoda napaden, Vas vljudo prosim, da priobčite v prihodnji številki sledečo mojo izjavo:

Trditve dotičnega „popravitelja“, da postajajo razmere v naši občini čimdalje neznanejšje, čemur je krivo edino, ker nima naš občinski predstojnik nikake avtoritete, je laž in nezaslužen napad na mojo osebo, katerega z vso odločnostjo zavračam.

Kot župan občine Loka sem si svest svojih dolžnosti in imam v svojem uradu in v celi občini gotovo dovolj avtoritete; na noben način pa ne bodem zlorabljal svoje avtoritete v to svrhu, da bi na ljubo kaki posamezni osebi pomagal preganjati v celi občini priljubljenega gospoda. Občina Loka je mene že drugič izvolila svojim županom, kar je gotovo dokaz, da uživam zaupanje svojih soobčanov, in da je cela občina zadovoljna z mojim predstojniškim delovanjem. Istina pa je, da se je dotična oseba, katere mene v navedenem „popravku“ v časniku javno napada, v občinski seji dne 13. listopada vmešavala v moj delokrog, delokrog sejnega predsednika, in obžalovati moram, da se je dotični občinski zastopnik pri navedeni seji tako sirovo obnašal, da se takšno nastopanje ne spodobi za človeka, kateri se šteje med omikane ljudi, in je to obnašanje na vse navzoče napravilo najslabši vtis. Z odličnim spoštovanjem

Alojzij Juvancič, župan.

Iz Gornjegagrada. Kakor drugod, tako smo tudi pri nas dobili obilo snega, ki nam je povzročil precej škodo, posebno po sadnih vrtilih. Ceste so bile zametene, kar je promet seveda zelo oviralo. V teh dneh nisi videl voznika na cesti razun našega postiljona, ki je na „kozlu“ sedeč preklinjal to vražje vreme ter izvrševaje svojo službeno dolžnost pridno udrihal z bičem po rebrih suhih poštnih kljuset, da bi čim preje prišel do cilja. Kdo bi mu tudi zameril, če v tako slabem vremenu ne prijadra ob določenem času v Gornjigrad. Saj je naš poštar toliko prijazen, da nam bo zamudo vselej naznanil na ta način, da napiše s kredo na vrata c. kr. poštnega

urada: „Post hat Verspätung“. No, mi bi bili gospodu poštarju prav hvaležni za to prijaznost, če bi on le vedno še pristavil besede: „Pošta ima zamudo“. Čudno se nam zdi, da se naš poštar slovenščine tako boji. Nobeden pismonoša ne zna nemški, uradniki, izvzemši enega, so vsi Slovenci oziroma Slovani, o drugih tržanih niti ne govorimo, a naš poštar naznanja nam pošto zamudo, kakor v kakem germanskem gnjezdu: „Post hat Verspätung“. Pomislite, da ne bivate v blaženem „rajbu“ med „žlahtnimi“ Germani, ampak med ljudstvom, po kogar žilah se pretaka slovenska kri, kakršna se pretaka tudi po vaših.

Na poštne uradu visi med drugimi tudi tablica s sicer prav lepo pisanimi besedami: „Es wolle sich des Tabakrauchens enthalten werden“. Naš kmetič, primahavši jo s pipo v ustih v poštni urad, se bo kaj malo brigal za ta opomin, ker ga ne bo razumel. Če pa temu opominu dodate še slovensko prestavo, tedaj bodele videli, kako hitro bo vtaknil svojo pipo v žep; ne bo ga treba še posebej opominjati.

Gospod poštar, ne smešite se! Biti slovenske krvi, bodi Slovencu ponos! Zapomnite si, da ne bo treba drugič opominjati.

Gornja Radgona. Kmetško bralno društvo v Gornji Radgoni izvolilo si je za tekoče l. 1903 sledeči odbor: Predsednik g. Oton Ploj, c. kr. notar v Gornji Radgoni; podpredsednik čg. Josip Lončarič, kaplan pri Št. Petru v G. Radgoni; tajnik g. Janko Čirič, organist v Gornji Radgoni; g. Janko Pelc, veleposestnik v Policah, blagajnik; knjižničar g. Leopold Zemljič, posestnik v Črešnjevcih; odbornik: g. Franjo Horvat, slikar v Gor. Radgoni; namestnika g. Vekoslav Mauko, slik. pomočnik v Policah in Franjo Wolf, mladenič v Policah.

Pri prvi seji so sklenili novi odborniki, da priredijo veselico 15. febr. t. l. z gledališko igro (burko), tamburanjem in petjem ter šaljivimi prizori. Mi že zanaprej prosimo vrle sosede, da se potrudijo omenjenega dne v našo sredino, da se tako zopet skupno navdušujemo za sveto delo našega milega naroda. — Na svidenje torej kakor zadnjič pri zborovanju v polnem številu.

Naše ljudstvo se — hvala Bogu — zaveda dannadan bolj svoje narodnosti, in zato zremo z veseljem očesom v boljšo bodočnost. Veselimo se pa še lahko tembolj, ker imamo zopet našega prvaka gornjeradgonskega na čelu bralnega društva, g. Otona Ploja, ki je ponos in dika našega okraja!

Iz Ljutomer. Kakor je že iz časopisov znano, ustanovi se pri nas v kratkem času „Sokol“. Ta misel je bila povsod z veseljem in z navdušenjem sprejeta; inteligenca se je postavila na čelo, in naši narodnjaki brez razločka stanu in starosti se s ponosom oglašajo za vstop v prihodnje sokolske vrste.

Prav posebnega pomena je, da se zlasti naši kmetijski fantje neustrašeno potegujejo za to, da postanejo pravi „Sokoli“. Od vseh strani dohajajo spodbudljivi dopisi in častitke in tudi iz poslaniških krogov došlo je obilno število jako prijaznih pisem z zagotovilom moralne kakor tudi materialne podpore. Da je nameravano društvo že sedaj jako „priljubljeno“ našim nemškutarjem in posebno našemu „strogemu“ gospodu županu, kaže strupeno pisani članek v graškem „Tagblattu“, v katerem se neki pomilovanja vreden individij zaletava v naše kmetijske fante, po katerih bi si naši nemškutarji vse prste oblizali, če bi jih mogli zvabiti v svoje vrste; da temu dopisunu najnižje vrste, kakor tudi vsem našim nemškutarjem sploh, se vé tudi oseba našega gospoda zdravnika ni prav nič po volji, je pač samoočebi razumljivo.

Zagotovo pa vse te gospode, da je vse njihovo rjovenje in tulenje nam le „mak“, in če bo deset županov Thurnov s celim štabom drugih kričacev proti „Sokolu“ šlo — „Sokol“ bo svojo pot šel neustrašeno naprej!

Le tako, ti krepka slovenska mladina, krepko in hrabro korakaj, mi pa ti kličemo pravi krepki sokolski „na zdar“!

Mozirje. Čudili se bodele, gospod urednik, da po dolgem odmoru vendar enkrat dobite do pis iz Mozirja. Saj se je pa tudi čuditi, in sicer prav močno, da se še oglasi kdo iz kraja, ki je po svoji narodni mlačnosti in brezbriznosti

padel v brezdnost, iz katerega skoraj ni rešitve. Kakor je bil nekda, da še celo pred dobrim desetletjem trg mozirski dika narodnega življenja, ponos vsakega zavednega štajarskega Slovence, tako je sedaj nazadoval, in kmalu se bo tako izjalovil svojemu narodnemu namenu, da bo narodna mlačnost trga Mozirje veljala kot pri-slovica v narodnem boju malomarnim Slovincem, in da si pošten Mozirjan še med narod ne bo upal, da ne bi kazali s prtom nanj, češ, to je Mozirjan.

Da, žalostno je to, a žalibog resnično!

Poglejmo nazaj, kako je bilo živo, veselo in vzeto ljudstvo pri ustanovitvi „Narodne čitalnice“ v Mozirju leta 1877. Vse je pristopilo k temu društvu in nihče ni zaostal pri delu za napredek naroda. Čitalnica je delovala plodonosno, in ravno ista je bila vzrok ustanovitve „Sav. Sokola“ v letu 1882. „Savinjski Sokol“ je družil tačas pod vodstvom staroste Josipa Lipolda vse sloje naroda v svoji sredini, in lepo je bilo vi deti ponosno pod svojo zastavo stopajoče „Sokole“.

Pa kakor je vojska slaba, ako nima dobrega voditelja, ravno tako so tudi ta društva jela slabeti, ko je ista zapustil neumorni voditelj in legel v hladni grob. Ni ga bilo več složnega delovanja, drug je oporekal drugemu, vsi bi radi gospodarili, in to je bil začetek pogina skupnega in edinega društvenega življenja.

Po vseh društvihi poka in kmalu bomo le še spoštljivo govorili o društvihi, narodnem ponosu našega trga, katera smo imeli in katera so morala prenehati radi neednosti in slabe društvene discipline. Vendar bi še nekaj upanja imeli, da se društveni življenj pri nas zopet utrdi, pa k temu bi nam zamogli samo Vi, g. urednik, pomagati in sicer na ta način, da bi nam poslali puščavnika v mozirsko kočjo, odkoder bi zavoljo znano lepega razgleda s svojim „rešpeklinom“ lahko videl vse hibe v našem društvenem in narodnem življenju, ter iste, kakor tudi povzročitelje neizprosno izbičal.

To bi še znalo pomagati, druge pomoči ne vemo. Pomagaj nam torej, draga „Domovina“, ter odpri zanaprej Tvoje predaie za poročila puščavnika v mozirsko kočjo.

Da bi se pri nas razmere zopet na bolje obrnile, v to pomagaj naša narodna zavest in naroden naš značaj!

Napredujmo!

Narodno-gospodarske novice.

Domača zdravila za živino.

I. Krvna primes živinski krmi.

To je pa nekaj novega! Ali nasvet nekega češkega lista vendar ni menda tako napačen, da krma obstoji iz polovice goveje krvi (katera se v mesnici dobi skoraj zastoj), dalje četrt odpadkov pri izdelovanju sladkorja (melasa), kateri se v sladkornih tovarnah prodajajo po 3 K 20 v. za 100 kg, Ostalo četrtino pa nadomesti na vadna krma, rezanica, pleva, otrobi itd. Vse to se dobro zmeša z imenovano „melaso“, shrani na primernem mestu in ostane dolgo časa rabljivo.

Da se more ta hrana rabiti v poznejšem času, jo je treba presušiti in to v kotlu pri 100—120 stopinj vročine, da ima nato še prijeten vonj in okus. Tako pripravljena ohrani svoj vonj in okus, dolgo časa da jo žival rada zre, in ji je v zboljšek za dobro rejo in krmilo.

Daje se kot priboljšek za govejo živino na dan po 500—600 gr na glavo, oziroma po 100 kg žive vage. Svinjam se mora dati po 2 kg na 100 kg žive vage. Pri odstavljanju telet daje se lahko tudi te hračne teletu mesto mleka, da se ga prihrani. To bi bil torej dober pripomoček za mnoge gospodinje, katere tako mnogokrat pogrešajo mleka.

II. Kako odpraviti živalim v goltancu običale reči?

Lahko se zgodi, da na paši ali tudi pri krmiljenju v hlevu živali običi v goltancu kakšna repa, korenje, jabolko ali kaj enakega, kar hoče žival zadušiti. Tu je treba nagle pomoči. Najbolje je, če se potegne omenjeni sad nazaj, ako pa to ni mogoče, ga potisni naprej po goltancu, kjer

je ta še širji, da gre potem sam v želodec. Če ga hočemo potegniti nazaj, je najprimernejše sredstvo močan drat, katerega je treba zasadi v omenjeno reč enako kakor bi zamašek iz steklenice vlekli. Če se to ne posreči, je treba potisniti ono reč naprej proti želodcu, kar najbolje storimo z gladko obrežanim kolcem, spredaj zaokroženim, da goltanca ne ranimo. Če je živo-zdravnik blizu, — kar je pri nas žalibog malokje — in naša prva pomoč ni izdala, ga je treba hitro poklicati, da se živa reč pogina, če je še mogoče.

III. Kako konja odvaditi grizenja?

Ena največjih napak pri konju je, ako skuša ob vsaki priliki ugrizniti človeka. Takšen konj lahko s svojimi močnimi zobmi pohabi človeka, mu odgrizne prst na rokah, ali pa ga poškoduje kje drugje. Da se odvadi temu, svetuje se sledeči pomoček. Vzemimo mali kolec ter na koncu privežimo nanj kos sirovega mesa. Čim bolj je smradljivo, tem boljše je. Kadar se bližamo konju, in on kavane za roko, mu naglo pomolimo v gobec to meso, kar mu je od narave nad vse zoprno. Ko se to nekaterikrat ponovi, odvadi se konj kavsanja, misleč, da vsakikrat zadene z gobcem na takšen „čik“. — To sredstvo se rabi po mnogih večjih konjarnah in sicer z najboljšim uspehom.

IV. Koliko vpliva čistota na molžo krav?

Pregovor pravi: Toplota je pol krme pri živini. Nekoliko manj, ali vendar veliko vpliva na živino tudi snaga, o čemur se lahko prepričamo posebno po zimi, ko živina stoji v hlevu. O tem se je hotel prepričati neki prof. dr. Bachhans, ter ni pustil dveh krav stinajst dni čistiti ali snaziti. Dali ste mu v tem času 268-25 l mleka koje je imelo 1066 kg masla. Po dveh dneh zatem so ju lepo snazili in čistili spet 14 dni in dobili od njih 287-71 l mleka in 1154 kg masla. Samo valed vsakdanjega snazjenja je priraslo v 14 dneh 1946 l mleka in 0-88 kg masla.

Ni torej izgubljen čas, ki ga porabi živinorejec za snazjenje živine, posebno če še pomislimo, koliko ona lepše uspeva na rasti in razvitku, ako je vedno skrbno osnažena. Tudi se je ne more lotiti nobena zajedalka, uš, in enaki mrčes, ako jih pride vsak dan preganjati ščet, krtača in — pazno oko živinorejca. Kmetovalci zapomnite si to in skrbite v svojih hlevih za tečno krmo, navrh pa še tudi za lepo snago pri živini!

V. Kruh namesto ovsa in sena.

Na Francoskem pekó po nekod iz črne moke in otrobov nekaj kruha za hrano konjem, to pa namesto dragega ovsa in slabega sena. Tri kg takega kruha nadomesti tri kg ovsa in dva in pol kg sena. Konji tak kruh baje radi jedó, pa veliko bolje uspevajo, nego ob navadni hrani, ovsu in senu.

VI. Kako varovati konje ob vročini pred mrčesom?

Zato se priporoča oribat jih s cunjjo, namočeno v petroleju. Še bolje pa je baje, jih oribat z smesjo karbolineja in makovega olja. To se pač čisto lahko poskusi.

VII. Primerna hrana za race.

Znano je vsakemu, kdor se je že pečal z rejo rac, kako je požrešna ta žival. Nikoli ji ni dosti hrane, zlasti v jutru se ne more dosti naložiti. Ako bi se ji dajala navadna kuhinjska hrana, bi bilo gotovo predrago. Torej kaj drugega: Priporoča se za racjo hrano, da se nasuši nekaj lepe detelje, katera se pred porabo prav drobno zreže, v loncu dobro popari, nato zmeša z otrobi, da postanejo svalki, kar se daje lačni živadi; zlasti po zimi, ko ni paše, se na ta način ta živa najlažje preživi. Pohorski.

Politični pregled.

(Državni zbor.) V sredo je predložila vlada državnemu zboru nagodbno predlogo. Na to je imel finančni minister govor, v katerem je prosil, da se zakon o konverziji državnega dolga kmalu reši. Potem pa se je začelo prvo branje predloge o povišanju vojaškega kontingenta. Govorili so razni poslanci, med temi Zavorka, dr. Kramar,

Klofač, Wagner. Oglasilo se je za to predlogo 45 govornikov proti in 43 govornikov za. Razni klubi so sklenili, da predloge pri prvem branju še ne bodo obstruirali, ker hočejo zahtevati več izprememb pri militarizmu. Tako se zahteva preosnova vojaškega kazenskega zakona, da se opusti zadnja orožna vaja, da se ne kliče ob časa žetve in košnje rezervistov pod orožje ter da se vpelje, dveletna vojaška služba. Dozdaj je je še bila debata precej mirna. Predloga bo povzročila glavno bitko še le v odseku.

(Ogrsko.) Ogrska liberalna stranka je v svoji petkovi seji sprejela enoglasno vojno predlogo. Minister Fejervary je naznanil, da se na Ogrskem zviša kontingent za 9362 mož in stroški za monarhijo se bodo do 1. 1906 povišali za 20 milijonov kron.

(Srbija.) Srbska kraljeva dvojica se pripelje dne 11. februarja v Krušedol v Slavoniji na grob razkralja Milana. V Zemunu ju sprejme hrvaški ban Khuen-Hedervary ter ju spremi v Krušedol in nazaj.

(Macedonija.) Turčija je na papirju pričela z reformami. Poveljnikom orožništva so imenovani sami Turki, a častniki so vsi vzeti iz turške vojske. Stroške za orožništvo plačevalo bo prebivalstvo posameznih vilajetov, in v ta namen je razpisan nov davek od 5%. To je prvi korak do uvedbe reform. Lahko si pa mislimo, za koliko se bo zboljšalo stanje Macedoncev z uvedenjem orožništva pod poveljstvom turških častnikov. Ta naprava Turčije gotovo ni drugo ko metanje peska v oči evropskim velevladnim. Reforme seveda popolnoma nič ne pomagajo, ker se je — kakor poročajo listi — v Macedoniji stanje poslabšalo. Kar v Solunu se je zgodilo 15. grozodejstev. Turški poveljnik pa seveda mirno gleda. Turki so požgali zopet več vasi in nekemu Macedoncu so postrelili ženo in otroke. Ta se je podal k ruskemu poslaniku, kateri ga je spremljal k Hilmi paši, kateremu se je pritožil. Paša pa mu jezen odgovori: „Sedaj je ramazan“ (čas, ki je med mohamedanci posvečen) in me ne motite! Tako izgledajo te reforme. Zato se pa tudi ni čuditi, če se vedno huje godi kristjanom v Macedoniji. Pretekli teden je prišlo zopet do vnebovpijoče krivice od strani turških vojakov. V Küstendilu so napadli in obkolili vojniki 250 Macedoncev, ki so bili prej ubežali v Bolgarijo in so se zdaj vrnili v domovino, in so jih vseh 250 brez povišanja pomorili. Vsled tega je v Macedoniji tako ogorčenje, kakršnega še ne pomnijo. Vstaja je torej v kljub reformam neizogibna in izbruhne v začetku spomladi.

(Rusija.) Med Rusijo in Francijo rase vedno bolj prijateljsko razmerje. To nam jasno kaže, da je ruski car poslal za prizadete ribiče v Bretagni 25.000 frankov in obenem sporočil predsedniku Loubetu, naj bo ta dar v znak vedne simpatije Rusije s spoprijateljeno in zvezno Francijo.

(Francija.) Senat je sprejel zakonski načrt, v katerem se določa dveletna vojaška služba. Zbornica je tudi dovolila 500.000 frankov za bretonske prebivalce, ki so sami ribiči in so vsled preselitve sardin v druge kraje tako obubožali, da se nimajo več s čim živiti. V seji dne 19. t. m. pa je imel v zbornici govor bivši njen predsednik Deschanel. S svojim govorom vzbudil je v vseh političnih krogih velikansko senzacijo, v vladnih krogih pa vznemirjenje. Po vedal je namreč vladi in njenim pristašem, da je njihova politika le politika osebnih interesov. Socialiste je nazival protinarodne in protiverske hujšake. Vladni pristaši so kar besneli. V javnosti se pa sliši, da je Deschanel bodoči mož Francije.

(Irsko.) Zadnjič smo poročali, da je bil irski poslanec Lynch obsojen na smrt, ker se je bojeval z Buri proti Angležem. Danes pa priobčimo, da ga je kralj pomilostil v dosmrtno ječo. Poučeni krogi pa trdijo, da bo po nekaj letih go tovo oproščen.

(Švedska.) V skupni seji švedskega in norveškega ministrskega sveta je prestolonaslednik prevzel vladno, ker ni upanja da bi v kratkem mogel prevzeti vladne posle oboleli kralj Oskar.

(Vstaja v Maroku.) Se je v zadnjem času prekrojila v narodno ropanje in požiganje. Sultanove čete so oropale in požgale 36 vasi

Haynia Kabilov. Razkačeni Kabili pa so planili nad sultanove čete in so jih potolkli ter tudi požgali 10 hiš. Pretendent je že pred glavnim mestom.

(Venezuela.) Blokada v Venezueli se končno odpravi. Amerikanski poslanik Bowen je v imenu Venezuele ponudil velesilam kot jamstvo za njihove tirjatve 30 odstotkov carinskih dohodkov od Puerto Cabello in La Guaya. Carino bo po birala mešana komisija, v katero pošlje vsaka interesiranih velesil po enega zastopnika.

(Japonsko in Koreja.) Med tema državama je prišlo do razpora. Japonska vlada je zahtevala od korejske, da se ne nastavi več v Koreji dosednji finančni minister, na katero noto pa je korejska vlada osorno odgovorila, da se Japonska nima vtikati v njene razmere. Vsled tega je prišlo do skrajnosti.

Razne stvari.

(Slovansko središče) si je zbralo načelnikom poslance Ivčevića. Podnačelnikoma pa dr. Šusteršiča in dr. Ploja

(Banka „Slavija“) Življenski oddelk tega slovanskega zavarovalnega zavoda izkazuje za upravo leto 1902 sijajne uspehe. V tem letu je bilo predloženih ravnateljstvu 6836 oglasil za 18.503.248 kron, od katerih se je sorejelo 5806 oglasil za kapital 15.921.540 kron. Izplačalo se je 1.335.680 kron. 75 strankam za zavarovanje za doživetje in smrt, kakor tudi za penzijska zavarovanja. V dobi svojega obstanka izplačala je banka „Slavija“ v vseh oddelkih nad 72 milijonov kron. Poleg omenjenih izplačil razdelila je banka „Slavija“ zavarovancem življenskega oddelka 930.165 kron 84 strankam ker „Slavija“ kot vzajemni zavod razdeljuje čisti dobiček med svoje člane. Iz navedenih števk je jasno, da občinstvo pozna prednosti tega velikega slovanskega zavoda, kateri se šteje vsled svojega mogočnega razvoja med prve v Avstriji. Narodno gospodarsko stalščice pa zahteva od vsakega Slovana, da se pri izbiri zavarovalnic obrne do zavoda, ki je znan, da je dober in vseskozi slovanski.

(Imenovanje.) Ruskim carskim tajnim svetnikom je imenovan dunajski vsučilski profesor, dvorni svetnik Jagić in je s tem odlikovano njegovo delovanje pri petrograjski akademiji.

(Stalne vojske) je na svetu pod orožjem 5.255.000, za slučaj splošne mobilizacije pa pripravljen 44.258.000 mož, v rezervi 34.000.000. Ako bi stali v vrsti po štirje moške, bi vrsta segala iz Madrida do Pariza. V Evropi je vsak šestih moški vojak.

(Dvestoletnica ruskega častnikarstva) Dne 15. januarja t. l. je preteklo 200 let, kar je izšel prvi ruski list: „Poročila o vojaških in drugih rečeh, ki so vredne, da se zvejo in zapomnijo ter so se zgodile v moskovski državi in drugih sosednjih deželah“. Kdo je bil prvi urednik, se ne ve, prvi izdajatelj je bil car Peter Veliki.

(Jubilej jeklenega pisalnega peresa.) Letos 1903 bo preteklo 100 let, odkar je Anglež Wile iznašel jekleno pisalno pero.

(Smrtonosna igra.) V Ameriki so imeli nevaren sport z imenom „Footbali“, proti kateremu se je začel pravi boj. Pri tej igri, ki je nekaka orjaška žoga, je bilo mrtvih v treh mesecih 17 oseb, 40 jih je pokvarjenih za celo življenje, a čez 300 je močno ranjenih.

(Potres v Andisani.) Pri zadnjem strašnem potresu v Andisani in okolici je zgubilo življenje nad 5000 ljudi in je porušeni 30.000 hiš. V okraju Margelan je zgubilo življenje okoli 500 ljudi in je porušeni nad 3000 hiš. Zemlja se še vedno trese. Doslej je škoda na 20 milijonov rubljev.

(Na celi zemlji) je 3064 jezikov ter več nego 1000 ver. Povprečna starost je 33 let. Med 1000 ljudmi doseže samo en človek starost 100 let in samo šest starost 65 let. Število vseh ljudi na zemlji je 1 in pol milijarde. Izmed teh umre na leto do 35.214.000, na dan 96.480, vsako uro 4020 in 67 vsako minuto. Nasprotni pa se rodi na leto 36.792.000 ljudi, na dan 100.800, vsako uro 4200 in vsako minuto 70 ljudi.

Učenca

s primerno šolsko izobrazbo, poštenih staršev sprejme trgovina DRAGOTIN HRIBAR v Celju.

S tužnim srcem naznanjajo podpisani v svojem in v imenu vseh sorodnikov, vsem prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš priljubljeni in nepozabni soprog, oziroma oče, gospod

IVAN PAHERNIK

veleposestnik v Vuhredu, prvi občinski svetovalec, načelnik cerkvenega konkurenčnega odbora v Vuhredu, častni občan občin Vuhred, Janžev vrh, Sv. Anton, Ribnica, Laznica, Bergenthal, častni ud prostovoljne požarne brambе v Vuhredu in bralnega društva v Ribnici, veteranskega društva nadvojvode Friderik v Mariboru, imejitelj srebrne zaslužne kolajne „Pro Ecclesia et Pontifice“ itd.

včeraj ob pol 10 uri zvečer po dolgi mučni bolezni in po sprejemu svetih zakramentov za umirajoče v 58. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Zemeljski ostanki blagega rajnega se bodo v sredo, dne 28. t. m. v hiši žalosti slovesno blagoslovili ter potem prenesli v družinsko rakev na tukajšnjem pokopališču k večnemu počitku.

Maša zadušnica se bode brala v četrtek, dne 29. t. m., ob 8. uri zjutraj v tukajšnji župni cerkvi.

VUHRED, dne 27. prosinca 1903.

Fran Pahernik
st. forest
sin.

Marija Pahernik roj. Robič
soproga.

Ivan Pahernik
vadniški učenec
sin.

Zahvala in priporočilo.

Podpisana sva bila zavarovala svoja poslopija in premičnine zoper požar pri banki „Slaviji“ v Pragi po njenem glavnem zastopniku g. Ivan Likarju v Celju.

Ker je en del poslopija in premičnin zgorel, in nama je banka „Slavija“ po g. Likarju v Celju škodo tako hitro in pošteno plačala, da sva s tem popolnoma zadovoljna, se obema zato lepo zahvalva in ju vsakemu priporočava, kdor hoče dobro in pošteno zavarovan biti.

Franc Kačnik Marija Kačnik
(33) posestnika v Vrbju pri Žalcu.

Prodaja se

● solidno zidana hiša z visokim pritličjem in enim nadstropjem.

Poleg hiše je velik vrt. Ta hiša je v celjski okolici, čisto blizu mesta, na jako lepem, solnčnatem kraju in je posebno pripravna za kakega višjega uradnika ali pa penzionista. Da se tudi stanovanje v I. nadstropju v najem.

Cena in vse drugo se izve pisanim potem pod naslovom: (28) 3-2

„Lepa hiša, poste restante, Celje“.

Železnato vino

krepča malokrvne, nervozne in slabotne osebe

LEKARJA Piccoli - ja
v Ljubljani.
Dobiva se v lekarnah

Edina zaloga na Kranjskem
LEKARNA PICCOLI
pri „Angelju“

Ljubljana, Dunajska cesta.

Politerska steklenica velja 2 K.

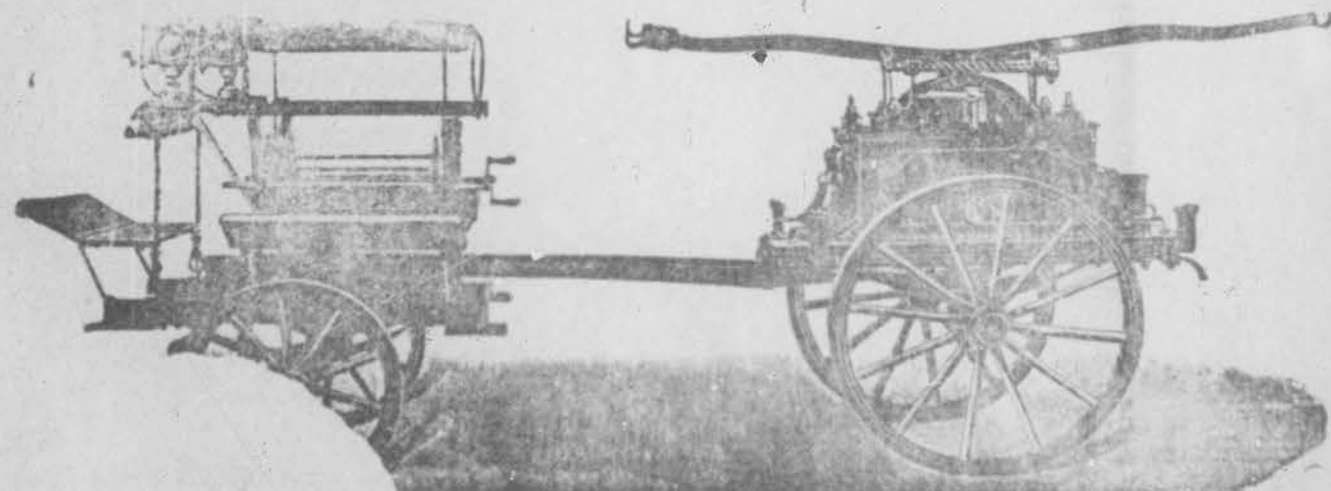
Zunanja naročila izvršuje lekarnar **Gabriel Piccoli** v Ljubljani točno, ako se mu pošlje znesek ali po pošt-nem povzetju. — Je v razprodaji v lekarnah v Celju, (263) Mariboru itd., à K. 2-40 steklenica. 10-9

Šolske zvezke

za ljudske šole ima v lastni zalogi trgovina

Dragotin Hribar-ja
Celje

Rotovška ulica šte. 2.

(645) 50-25

Podružnica **R. A. SMEKAL** v Zagrebu.

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje,
z mešalom za mešanico iz bakra in vapna, tako da se naenkrat na dve strani brizga.
brizgalnice (štrcaljke) za sadno drevje z natančno namerjeno petrolmešanico,
svetilnice na aceten, da se ulove leteči hrošči,
hidraulične stiskalnice za vino,
stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom,
stroje za drobljenje stiskanice,

••••• čisto nove mline za grozdje, •••••
••••• nove priprave proti peronospori in za žveplanje, •••••
✕ sesalke za vino, ✕ cevi za vino, ✕ •••••
zbiralnice (trieure), malatilnice, vitale (gopel) itd. razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah.

IG. HELLER, DUNAJ, II. Praterstrasse 49.

* Ceniki zastoj in franko. *

(19) 16-3

* Dopisuje se v vseh jezikih. *

Vizitnice priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Trgovina papirja, pisalnega in risalnega orodja na debelo in drobno

Dragotin Hribar-ja v Celju.

Velika izbira vsakovrstnih albumov za slike, poezije in razglednice, glasbenih inštrumentov, razglednic s slikami, molitvenikov, trgovskih knjig, gosli, citre, kitare, tamburice itd.

Svilnati papir v vseh barvah, barvani papir na eno ali obe strani, zlati in srebrni papir, zlata pena, podobice za jaslice, perje za cvetlice, cvetje in žica za cvetlice, barva in mah.

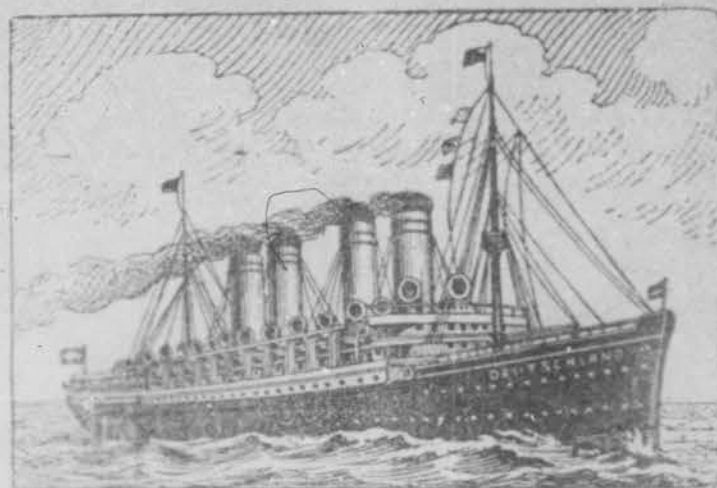
Lastna zaloga šolskih zvezkov.

Temni lak za šolske table.

Štampilje in vignjete za urade, društva, trgovce in privatnike.

Glavna zaloga cigaretnih papirčkov v korist družbe sv. Cirila in Metoda za Spodnje Štajarsko.

— Točna in solidna postrežba. —

Največje, najhitrejšje
ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 60

le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg šte. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kmetijskih strojev, I. moravska mehanična tiskalnica
cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Čechu pri Prostjevu in Smichov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča slavim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrznanju in s priredbo, da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice, s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — naučba v teku treh dni — ter ne potrebujejo izpraznjenega strojevodje; dalje vse drugo gasilno orodje, čelade, pase, sekirice itd., kmetijsko orodje in Peronospora-brizgalnice — Blago solidno, elegantno in ceno. Plačila po dogovoru.

Prodaja se lepa hiša

ki je pripravna za vsakega rokodelca in za vsako obrt. Hiša nese veliko dohodka in je na najlepšem prostoru na Bregu.

V prvem nadstropju 6 sob, spodaj pa 2 sobi, kuhinja in klet. Lep vrt pred hišo in krasen razgled na vse kraje.

Cena 6.200 krun. Kupci naj se ogledajo na (18) 6-4 Bregu št. 28.

Vabilo

na

OBČNI ZBOR

„Hranilnega in posojilnega društva
v Ptuj“

ki se vrši

v četrtek, 12. svečana 1903, ob 10. uri predp.
v združenih prostorih.

Dnevni red:

1. Poročilo ravateljstva o delovanju, računih in bilanci za XIX. poslovno leto (1902).
2. Poročilo nadzorstva glede računskega sklepa za 1. 1902 in nasvet glede uporabe čistega dobička.
3. Slučajnosti.

Če ob 10. uri ne bi prišlo zadostno število združenikov, vrši se drugi občni zbor ob 11. uri predpoldne pri vsakem številu združenikov v istih prostorih in po istem dnevnem redu.

V PTUJU, dne 20. prosinca 1903.

(31) 2-2

RAVNATELJSTVO.

Trgovski pomečnik

dober prodajalec

izurjen v trgovini
mešanega blaga se
sprejme takoj pri
KAROL CIMPERŠEK-u
Laški trg, Štajarsko.
29 3-3

Skladni koledar

v najfinejši izpeljavi

dobiti je pri Dragotin Hribarju v Celju. Cena 1 do 2 K. Tudi oddajem bloke brez hrbišča, da se lahko porabijo za vsak drug koledar. Cena za 100 komadov 50 krun. Naročila na bloke prosim v najkrajšem času, da jih ne porabim drugam.

Vožne karte in tovorni listi v
AMERIKO
Kralj belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.
Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade.
Pojašila daje Red Star Linie, Dunaj IV.
Wienergürtel 20 ali pa
Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

Lestovica in tisk D. Hribarja v Celju

Popravila, točno in zanesljivo!

Rafael Salmič

trgovina z urami, zlatnino in optičnimi predmeti
Celje — „Narodni dom“.

Velika zaloga jeklenih, nikelnastih in srebrnih, tula in zlatih žepnih ur; prstanov, uhanov, zapestnic, priveskov, svetinj, križcev, medaljonov, vsakovrstnih verižic; lorgnon za dame in gospode v srebru in zlatu; jedilnih garnitur, tobatier, ter raznih nastavkov; stenskih ur, budilk in ur z nihalom, najnovejših in najboljših. **Bogata izber optičnih predmetov:** očal, naočnikov, toplomerov, aneroidov, maksimal-toplomerov, tehtnic za vino, žganje itd.

Vse po najnižjih
konkurenčnih cenah.

Dveletna garancija

za vsako prodano uro.

Vsakovrstna popravila se izvršujejo zanesljivo in cenō.

Solidna postrežba — nizke cene!

(444)

Trganje

v rokah in nogah preneha pri vsakomur v teku treh dni, kdor rabi Antirheumin-mazilo. Cena steklenici s točnim navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje, 1 gld. 1-20

Vse želodčne bolezni, težko prebavo, zlasti pri pomanjkanju teka, riganju in drugih želodčnih slabostih, pri krču in prenapetem želodcu, zaslinjenju, navalu krvi v glavo ozdravlja

Kašelj

izgine po uporabi trpotčevega soka in francoskega čaja. Cena skupaj s poštino, ako se denar naprej pošlje 1 gld. 40 kr. Ako je kašelj zastarel, se jetreba dalje zdraviti

življenski balzam

„SALVATOR“
Čisti kri ter je brezpogojno najboljšo domače sredstvo za vsemogoče notranje in zunanje bolezni.

Pomada
iz lilij

za lice in roke. Solne ne pege, zakažni črvi in vse nečistoče izginejo z njeno uporabo. Cena lončku s pridejanim milom s poštino, ako se denar naprej pošlje, 1 gld. 20 kr.

Cena ovoju 12 flašic 5 K, 24 flašic 9 K, brez poštine, ako se denar pošlje naprej

FRANZ RIEDL-a

„SALVATOR“-lekarni v

Varaždin (Hrvat-ska.)

Epicarin.

Mast proti ozeblinam in vsakovrstnim ranam. Z njeno rabo izgine srbečica v 24 urah, aše z nadaljno uporabo izgine ozeblina. Rane se brzo celijo z rabo te masti. Cena lončku z navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje, 80 kr.

Kuverte priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in stroje; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in žakov, hišne in kuhinjske posode, tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žilindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

Udgovorni urednik in uredatelj Rudolf Libensky